

radar

• 6/65

Náš letní tábor v Darney hostil po
tři dny J.Em. pana kardinála BERANA.
Toto číslo věnujeme této mimořádné
události.

Díky, Vaše Eminence!

takový nadpis, spolu s velikou fotografií, bychom dali na první stránku, kdyby měl RADAR alespoň čtyřnásobný formát. Jelikož ale zůstává zatím jen v kapesním vydání, museli jsme se spokojit s docela maličkou fotografií. Tato okolnost však nezmenšuje naprosto náš dík panu kardinálovi za poctu, kterou prokázal našemu táboru návštěvou v Darney.

Toto číslo nás přenáší do oné nedávné minulosti, i když velmi nedokonale a stručně.

Především si přečteme pozorně otcovský dopis pana kardinála naší mládeži. Následuje několik dojmů, které zachytil na papír P. Vojtěch. Pro ty, kteří na táboře nebyli, přinášíme krátký popis událostí z krajského dne 25. července a záběry z táborové kroniky.

Dopisy a ohlášení výsledků fotografické soutěže doplňují toto zvláštní vydání.

Vysvětlivky k fotografiím najdete na straně 31.

Doufám, že i toto číslo uvítáte s radostí a že se vám bude líbit!

Redaktor

DRAHÉ DETI, hoši a dívky,

Jsem rád, že Vám zase mohu vzkázat několik slov - od srdce k srdci.

Končíme měsíc září, zasvěcený svatým Andělům strážným. Víím, že není třeba vysvětlovat, co pro Vás znamená Váš Anděl strážný. Stálá přítomnost a láska jeho Vás provázela již od kolébky, od prvního okamžiku, co jste se narodily.

Jste mu dost vděční a vděčně za jeho pomoc a ochranu? Snažíte se také samy být anděly strážnými svým kamarádům a kamarádkám?

"Veselá mysl - půl zdraví" - neplatí jen v řádu přirozenem. I v nadpřirozeném řádu máte stále žít ve "svatém obcování" se svým Andělem strážným! Vždyt Písmo sv. také praví: "Veselého dárce miluje Báh!"

Zamyslete se nad tím! Co znamenají tato obojí slova Ducha svateho ve chvílích, kdy veselost je výsledkem vyrovnaných schopností tělesných s duševními? V takovém smyslu se uplatňují i tehdy, kdy onu vyrovnanost obojích schopností zušlechťuje spolupráce duše s milostmi Božími.

+ Josef kard. BERAN,
arcibiskup pražský.

po tábore

Naše mládež v Darney nezklamala! Díky obětavosti vedoucích a spolupráci mládeže, oživilí jsme mezi darneyským obyvatelstvem mile vzpomínky a přátelský poměr, jež zde zanechali naši legionáři z první světové války.

To není jen moje soukromé mínění. Svědčí o tom i projevy tisku a místních autorit. Jeden z nich, který jsem dostal před několika dny, zde předkládám v původním znění. Během vašeho pobytu ve Francii jste se jistě naučili francouzsky tolik, že mu porozumíte:

Mairie de
DARNEY

/Vosges/ Darney, le 14-IX-1965

Mon Révérend Père,

En vous redisant toute la joie que nous avons eue de vous recevoir avec votre colonie, ainsi que la reconnaissance pour votre amabilité, je me permets de vous demander de bien vouloir remettre à S.E., le Cardinal BERAN, la photographie

ci-jointe, souvenir des moments où j'ai eu le grand plaisir et honneur surtout, de lui remettre la médaille de DARNEY.

Ce 25 juillet, fut vraiment une journée exceptionnelle, grâce à vous et à vos collaborateurs; je vous en félicite comme d'ailleurs, je vous complimente pour l'excellente tenue de votre camp.

En vous disant au revoir, et en vous remerciant de votre diligence, je vous prie d'agréer, mon Reverend Pere, l'expression de mes respectueux et dévoués sentiments.

Albert LALLEMAND
Maire de DARNEY

Stálo to mnoho obětí, ale vše se vydařilo. Jednou z hlavních iniciativ, jež podněcovaly k překonání všech těžkostí, byla návštěva J.Em. pana kardinála Josefa Berana. Začalo se již několik měsíců před zahájením rekreace. A nesmíme tu zapomenouti na velký podíl dp. Parolka, který včas připravil program a zařídil vše potřebné.

A což na táboře! Občas bylo zima, času i místa málo, pohodlí ještě méně. Nechybělo však vzájemne pocho-

pení, obětavost a národní cítění, jež napomáhaly k překonání všeho nepříznivého.

Výsledek tolikeré horlivosti se musel dostavit a také se dostavil. 25. červenec, den slavnostního veřejného setkání s J.Em. panem kardinálem a darneyskou veřejností, se hluboce vryl do mysli všem. Stačí říci, že se po odpolední akademii nejdp. biskup z Epinalu vyjádřil, že tu objevil novou tvář našeho národa!

Večer jsme byli všichni unaveni. V srdci nás však blažil pocit, že jsme vykonali něco pro náš národ, pro rozšíření ucty k vísti v cizím, i když nám nakloněném prostředí.

Onen památný den nezůstane jen v našich vzpomínkách. Pan ing. Jáchym teď horlivě sbírá veškerou dokumentaci. Již mi např. sdělil, že francouzská televize nám nabídla film, který při této příležitosti natočila. Toť se ví, že jsme nabídku přijali. Účastníci příštích rekreací budou tedy mít možnost se uvidět na plátně, jako velcí filmoví herci!

P. Vojtěch

SLAVNÝ DEN

Přáli jsme si mít pana kardinála mezi sebou, ale aby přišel opravdu jen pro nás. Brzy jsme si však museli přiznat, že to není možné. Pan děkan a pan starosta z Darney by nám neodpustili, kdybychom nedali i místnímu obyvatelstvu možnost vzdát našemu vzácnému hostu svůj hold. A tak se stalo, že se neděle 25. července stala pamětihodnou událostí pro Darney a celé okolí. Přispěl k tomu z velké části i denní tisk, rozhlas a televize.

Lotrinský týdeník *Aujourd'hui-Croix de Lorraine* uveřejnil již v předcházejícím týdnu "Pozdrav kardinálu Josefu Beranovi", ve kterém připomenul blízké vztahy mezi Darney a Československem a zakončil slovy:

"Vogézy a jejich mladý biskup Vás vítají, drahý kardinále Josefe Berane, arcibiskupe pražský, bývalý vězni z Dachau a dnes kníže Církve svaté, s poctou plnou obdivu a lásky."

V neděli ráno, v 10 hodin, odchází pan kardinál ve slavnostním průvodu do darneyského kostela, aby tu za účasti místního obyvatelstva spolu se svými představiteli, krajanů z Francie a účastníků letního tábora, celebrou mši svatou. V presbytáři, vyzdobeném papežskými, francouzskými a československými vlajkami, jej vítá pan děkan H. Vallance. Mše svatá je v české řeči. Po stupňových modlitbách skupina jinochů recituje vstupní žalm. Kostelem znívá první sloka písně: Ejhle oltář.

Po evangeliu promlouvá pan kardinál k Čechům zde přítomným a vyzývá je k péči o kněžská povolání pro vlasti pro práci mezi krajaný v zahraničí. Dnešní svátek sv. Jakuba mu poskytuje příležitost k podotknutí, že i sv. Jakub a jeho bratr sv. Jan byli uprchlíky pro víru, jako my. A ti nás nabádají, abychom se navzájem milovali a tak na podkladě naší společné křesťanské víry, dosáhli jednoty, kterou si získáme uctu a obdiv v zemích, ve kterých dnes žijeme. Nechyběla ani vzpomínka na prožitá utrpení: nacistické koncentrační tábory byly sice mnohem tvrdší, ale oč bylo bolestnější utrpení, způsobené vlastními bratry! A přece máme ve

svých dějinách příklad sv. Václava, který, umíraje, dovedl prosit za svého bratra-vraha slovy: "To ti Bůh odpust, bratře!"

Po mši svaté zdraví svého druha byvalí vězňové z Dachau. Jeden po druhém se představují svým vězenským číslem.

Od kostela průvod odchází na radnici, kde starosta města, A. Lallemand, předává panu kardinálovi pamětní medaili a provází jej sály, kde město Darney uchovává své vzpomínky na české legionáře z první světové války. Při té příležitosti prozrazuje pan kardinál, že mu jméno Darney není neznámé, neboť tu mezi 5.000 českými vojáky žil i jeho bratr Jaroslav.

Po zastávce u hrobu senátora Barbiera, velkého přítele našeho národa, odchází pan kardinál, spolu se svým doprovodem k místu, kde před 30 lety stál třicetimetrový obelisk s československým národním znakem, a kde dnes zůstaly jen trosky, svědectví to nacistické nenávisti vůči našemu národu. Pan starosta při té příležitosti předkládá návrh nového pomníku, o jehož postavení město Darney usiluje.

Jídelna naší kolonie přijímá pana kardinála a jeho četný doprovod k přátelskému pohoštění. Děvčata v národních krojích si vyhradila obsluhu hostů.

Ve čtyři hodiny odpoledne se nacházíme ve městském sále ke slavnostní akademii. K hostům se přidal i nejdůst. pan biskup J. Vilnet s jinými církevními hodnostáři.

Pan prof. dr. Bradley uvádí jednotlivá čísla akademie. Po projevu p. ing. Jáchyma následují tance, zpěvy, recitace: Moravská beseda, vystoupení těch nejmenších, Česká beseda, básně P. Claudela: Sv. Václav, francouzsky a v české sborové recitaci, Slovanský tanec Ant. Dvořáka v baletním provedení, směs národních písní, zakončená písní Teče voda, teče, kterou zpívají všichni přítomní, Češi i Francouzi. Mládež mistrovsky předvádí živý tanec Šohaj, kterým uvádí sál do vrcholného nadšení.

Vstává pan kardinál, aby zakončil akademii několika slovy plnými lásky k mládeži a vděčnosti k těm, kteří se práci mezi mládeží věnují. Národní hymny česká a francouzská sjednocují opět v jediném sboru všechny přítomné a důstojně uzavírají celou slavnost.

Několik výňatků
z projevu J.Em. pana
kardinála na akademii
v neděli 25.července

"...opravdu, budu mít ty nejkrásnější vzpomínky na pobyt zde ve vašem letním táboře. A přál bych si, aby naše mládež v Československu vás viděla, slyšela a pochopila význam, který má pobyt v letním táboře za takových okolností pro křesťanskou výchovu."

"...Je velmi důležité, aby mládež pochopila, zejména v těch dalších letech, v dospívání, že náboženství nezakazuje radost, nepřekáží pravé radosti!"

"... Ty tance, jak to bylo jásavé, ty zpěvy, i těch maličkých, to probouzí radost v duši a čím čistší je ta duše, čím více je oprostěna hříchů, tím je šťastnější, spokojenější."

Psát kroniku tábora, to není jednoduchá věc. Stačiloby se zeptat těch dvou mládenců, kteří s ní začali letos.

Nejprve bylo třeba dohodnout, kdo bude diktovat a kdo psát. Potom vypracovat návrh na titulní stránku. Pak se začalo vzpomínat, jak to bylo tenkrát, 4. července v 13,55 h, kdy "přišel slavnostní okamžik pro vídeňské děti, které odjížděly ze Západního nádraží do tábora ROCHOTY /český překlad jména ROCHOTTES! / do Darney."

Tady bylo třeba vytrhnout z kroniky dva listy, protože se kronikářům přes všechno usilí nepodařilo namalovat pěkný český ornament.

Následuje zápis z 1. dne:

5. července: ned /volné místo pro iniciálku H, která ale chybí/ po příjezdu v 8,13 hod. jsme se šli nasnídat. K snídani byl bílý chléb s máslem a marmeládou, k tomu byl čaj, káva, studené a teplé mléko..."

Z 6. července kronikáři zaznamenali spoustu zajímavých podrobností, mezi jiným i ono bouřlivě hlasování, zda se mají chlapci rozdělit s děvčaty o jahody nebo ne.

S dychtivostí obracíme list a tu - oh, jaký žal! - kronikářova ruka ustala v psaní hned na třetím řádku...

Musíme si tedy pomoci jinými prameny. V kronice děvčat se dočítáme:

Když jsme do vlaku sedali,
do pláče jsme se nedali.
Sáteček zavál z okna vláčku
a už jsme tahali z našeho sáčku
vuřty s chlebem, jabka, hrušky;
jeden hledal špendlík, druhý nůžky.
Tak to šlo půl cesty vlakem,
když přisedli jsme s kufrem, vakem.
Cesta vede do Darney,
tři týdny nám bude hej!
Počasí nám dosti přeje,
jenom slunce málo hřeje!

Alespoň jedna vycházka s pořádným deštěm patří ke každému správnému táboru. My jsme si ji odbyli hned první týden /viz RADAR 5/65/!

Nedali jsme se ale odradit a hned při nejbližší příležitosti jsme se dali znovu na cestu do Bonneval, malebného údolíčka se zbytky středo-

věkého kláštera a obětištěm pohan-
ských druidů. Druidy jsme tu již ne-
zastihli, zato ale nás přivítali fran-
couzští skauti z Chambéry. Společně
jsme si zazpívali, vyměnili dary -
naše banány za jejich perník, pak
nás provedli svým táborem.

V předvečer pádu Bastily se zú-
častňujeme slavnostního průvodu spo-
lu s místním obyvatelstvem.

15. července: zájezd na poutní
místo Sion, národní svatyni Lotrin-
ska a odtud do Domremy, rodiště sva-
te Panny Orleánské.

17. července: Mařenka se dožívá
jednoho roku! At žije, a na shleda-
nou na příštích táborech! Večer pak
pravý táborový táborák, s totemem,
indiány, zpěvy, hrami a nezapomenu-
telným Jeníčkem a Mařenkou!

19. července: soutěž děvčat o
nejhezčí učeš.

20. července: jedeme navštívit
naše táborníky v Gérardmer. Nezastih-
li jsme je doma, byli prý na "váleč-
né stezce". Nebyli asi daleko, proto
že se poměrně brzo vrátili - právě
včas, aby nám otevřeli své wigwamy
před deštěm, který nás pronásledoval
téměř celý den.

21. července: mládež nad 14 za-
hazuje svůj kongres. Pssst! Nerušit!

23. července: telegram: pan kardinál přijede kolem jedné hodiny! Honem honem, obléci se do krojů, připravit uvítací řeč, dokončit slavo-bránu! Všechno šlo jako na drátku. Do provázíme Jeho Eminenci do farního kostela a odtud k domu, kde bude bydlet po tyto tři dny. Večer ještě několik příjemných chvil s panem kardinálem u táborového ohně.

24. července: Audience vedoucích u pana kardinála. Poslední přípravy na zítřek. Počasí nám přeje, dej Bůh, aby vydrželo i zítra!

25. července: den, na který se tak snadno nezapomene!

26. července: Pan kardinál se s námi přišel rozloučit před odjezdem do Paříže, odkud poletí hned po obědě do Říma. Štastnou cestu!

I mládež vábí Paříž. Nuže, i jim přejeme štastnou cestu a příjemné pobavení. My toužíme po tom, abychom už také co nejdříve překročili 14. rok věku svého a mohli je následovat.

27. července: poslední vycházka do hlubokých lesů darneyských: naším cílem je La Hutte, kolonie pařížských chlapců.

28. července: v táboře je rušno: chlapci se trénují na Olympiádu, děvčata se chystají k honbě za pokla-

dem. První, vítězná skupina se vrátila černá jak cikáni. Že by se v zápalu hry dostala děvčata až do Afriky?

29. července: Ach, to počasí! Nedopřeje nám ani vycházku k pomníku čsl.-francouzského přátelství! A odpoledne nám přeruší tak zajímavý závod v běhu s různými ukoly!

Už je konec, už je amen! Večer se scházíme naposled v sále k závěrečné akademii s rozdělováním odměn. Pro každého tu bylo něco, za odměnu, nebo na povzbuzení pro příště. A pak už zbývá jen poslední noc v táboře!

Chlapci a děvčata, kolik nám to zůstalo vzpomínek!

Uvidíme se příštího roku zase? Doufám, že ano a vím, že to je i vaše nejvroucnější přání. Rodiče vám tuto radost jistě rádi dopřejí, uvidí-li, že se během roku snažíte jim dokázat, že si ji svou pílí ve škole a vzorným chováním zasloužíte!

V duchu s námi

"Snad Vám ani nemusím psát, že jsem s Vámi v duchu stále a že vzpomínám, jak se Vám daří. Doufám, že to všechno klope, jak to klapalo jiná léta...

Pana kardinála jsem doprovodil na letiště a nyní už je několik dní ve Francii. Velmi se těšil na Vás.

Vzpomínám, zdravím všechny, vedoucí, kuchařky, instruktory i děti a přeji Vám, abyste se všichni osvěžili a povzbudili v lásce k Bohu a národu."

Mons. Frant.Planner

"Každý den večer se dívám na naše krásné hory, které nás oddělují od Francie a myslím na Vás všechny: důstojné pány, obětavé paní kuchařky a veselé děti. Jak se Vám daří? Doufám, že výborně, jako vždy! Co pěkného připravujete pro pana kardinála? Buďte držet palce, aby se vše dobře podařilo!!!! Kolik Vás vůbec je? Mluvíte už všichni česky? A zpíváte? Moje italské žačky se letos naučily zpívat "Poštorenskou kapelu" a nyní i během zkoušek si ji občas zazpívají.

Pomodlete se alespoň Zdravas za mě, moje žákyně a ty "nestastne" knihy z matematiky, pro které jsem se letos nemohla zúčastnit kolonie!"

Sestra Věra

"Poprvé tedy prázdninově-kolonizujete v prostředí, kde jste ne mezi lhostejnými cizinci, nýbrž mezi přáteli. Francie byla po 16 let mou farností a rád jsem do Darney zajížděl. Pan děkan má srdce víc jak ze zlata. Buďte si toho dobře vědomy! Buďte veselé, vyrážejte se, výskejte a skákejte, ale samy dobře cítíte, kam až to může jít, aby nebyla bolestně zasažena darneyská srdce, aby po Vašem odjezdu zbyla po Vás taková vzpomínka, že by se na Vás zase těšili i v budoucnosti.

Ať chcete či nechcete, v Darney jste v samém srdci jednoho z nejsilnějších okamžiků našich národních dějin. Přeji Vám tu velikou čest a modlím se za Vás, abyste se ukázali na výši té historické chvíle!"

dědula-vejměnkář
/P. L. Pavelka/

TŘI ZÁBĚRY Z TÁBOROVÉHO ŽIVOTA:

Vlevo nahoře: Nebojte se, nekopají
táboru hrob, to má být doskočiště!

Vlevo dole: I kuchyňský personál se
občas dostal na volný vzduch.

Vpravo nahoře: Všichni okolo Mařenky,
která se dožívá jednoho roku!

Foto - soutěž

V minulém čísle jsme vyhlásili soutěž mezi našimi fotografy o nejlepší dokumentaci z tábora. Soutěže se zúčastnili /v časovém pořadí/:

Miluška Matoušková - 1 foto
P. Sigurdsson - 1 barev. foto
Jindra Navrátil - 2 bar. foto
Marta Broušková - 4 foto
Dr. Kratochvíl/Norsko/- 3 foto
p. Novotný - 18 foto
Petr Kučera - 34 foto

- - -

Po zhodnocení předložených fotografií jsme stanovili následující tři výherce:

1. Petr Kučera
2. p. Novotný
3. Miluška Matoušková

Ostatní účastníci soutěže obdrží za odměnu jednu fotografii se záberem z letošního tábora.

V srpnu navštívil pen kardinál i Letní dálkovou školu v Norsku. Zde jej vidíme mezi dětmi, spolu s p. biskupem Granem a vedoucími dákové školy.

a váš usudek

"Och, kdybychom tak měli příští rok takové prázdniny, jako byly tyto! Škoda, že to netrvalo déle!"

Marie Thémova

"Milušce se ještě dnes klepají kolena, když vypravuje o přivítání J.Em. pana kardinála, tak se bála, aby nezačala koktat při čtení projevu."

paní Matoušková

"O Patrikovi bych ještě ráda napsala, že na něho působil tábor výborně. Vrátil se rozumnější, vyspělejší a především velmi spokojený. Vyrostl tak, že ho táta nemohl skoro poznat. Jezdí každý rok do islandského katolického tábora, ale ještě nikdy odtud tak nerad neodjížděl, jako z Darney a přiznal se mi, že se mu loučení zdálo velmi těžkým. Přejeme si oba, aby zase příště mohl jet s Vámi na tábor a doufejme, že to bude možné."

paní Sigurdsson

"Bylo to krásné, ale krátké!"

K FOTOGRAFIÍM:

Str. 4: S praporem spolku čsl. dobrovolníků z východní Francie /praporečník p. Kratochvíl z Colmaru/ v čele, vychází průvod z tábora ke mši svaté.

Str. 6 nahoře: Setkání pastyře se svou nejmladší ovečkou...

Str. 6 dole: Děti nadšeně sbírají autogramy. V nouzi poslouží za psací stůl i záda!

Str. 7: Průvod s p. kardinálem prochází hlavní ulicí Darney.

Str. 13: Při vztyčování vlajky.

Str. 16: Tolik nás bylo na zájezdu do Sionu.

Str. 17: Krojování ze skupiny mládeže nad 14 let.

Str. 20: Na místě, kde stál kdysi čsl.-francouzský pomník. /Zleva: p. starosta A. Lallemand, sekretář p. kardinála, Jeho Eminence, dp. Parolek z Paříže./

Výlet se nám sice nezdařil, ale domů se vracíme s veselou, neboť doufáme, že budeme mít o příštích prázdninách více štěstí!

Děti, vzpomínáte rády na tábor? RADAR čeká na Vaše dojmy a zážitky, aby je uveřejnil pro radost všem! Adresu redakce zná již celý svět! A kdo ji nezná, ať si ji honem opíše:

P. Ladislav
Salesián
FOGLIZZO /Torino
Italia